

saaledes som det var dens Forudsætning.« *Forsvarsministeren*, der modsatte sig Ændringsforslagene, bemærkede, »at Regeringen maa mene, at den videre Forhandling om hele Militærspørgsmaalet maa finde Sted, naar Forsvarslovene inden ret længe kommer til 2. Behandling her i Tinget. Den nuværende Situation er aldeles uholdbar og kan ikke fortsættes. Det er derfor, vi har bestræbt os for baade sidste Aar og i Aar ved at fremsætte Forslag at faa en bedre Ordning af samtlige disse Forhold. De Konservatives Ændringsforslag gaar i Retning af, at de Bevillinger, der findes opført paa Krigs- og Marineministeriets Budgetter, meget betydeligt skal forhøjes, jeg tror, det er med 6,6 Mill. Kr. Der findes naturligvis for saa vidt en Begrundelse for disse Ændringsforslag, som man jo kan sige — og det har vi ogsaa sagt fra Regeringens Side —, at den nuværende Tilstand er uholdbar, Rammerne og Budgettet passer ikke sammen. Men Regeringen mener, at dette Forhold kan ikke ordnes tilfredsstillende, selv om vi vedtager disse Ændringsforslag paa Finansloven; det kan kun ordnes tilfredsstillende ved, at man foretager visse Ændringer i det nuværende System, Systemet af 1922, og det er jo dette: at tilvejebringe en tilfredsstillende Ordning, Regeringens Bestræbelser gaar ud paa gennem det Forslag, der ligger til Behandling i Udvalget.« — — — — — »og jeg vil meget haabe, at der maa komme en Afgørelse i denne Sag, inden vi slutter; Regeringen vil sætte alt ind paa, at en saadan Afgørelse vil blive truffet.«

I Anledning heraf udtalte Korsgaard: »Saaledes som Forholdet ligger, er det jo givet, at de Ændringsforslag, vi har stillet, ikke vil blive vedtaget. Hvad der da har Interesse, er jo den, som jeg synes, meget klare og bestemte Udtalelse, den højtærede Forsvarsminister fremsatte, gaaende ud paa, at vi kunde være fuldkommen sikre paa, at Rigsdagen ikke bliver sendt hjem, før Forsvarslovenes endelige Skæbne er afgjort i hvert Fald her i dette Ting.« Efterat *Pürschel* havde udtalt sig om Spørgsmaalet, gentog Forsvarsministeren, at Regeringen »vil have Sagen til Afgørelse nu inden denne Rigsdagssamlings Slutning. Jeg maa jo mene, at for saa vidt denne Ordning ikke gennemføres, ligger deri et Fingerpeg i Retning af, hvad der vil ske. Saa er der ingen Tvivl om, at vi kommer ud i en politisk Krise, og det tror jeg vil være meget uheldigt, ikke mindst for Forsvarssagen.« Senere udtalte *Christmas Møller*, at det havde været Tanken og ønskeligt, at Forsvarsloven skulde have været til 2. Behandling inden Finansloven. Da dette ikke var lykkedes »er det ganske naturligt, at vi for vort Vedkommende i Overensstemmelse med den Anskuelse, vi altid har haft om Finansloven som Lovens Lov, maa kræve, at de enkelte Paragraffer